

[Villemoes.]

den Bemærkning, at jeg er fuldt ud klar over, at Fordelingen af her til Landet indførte Varer ikke kan ske paa en 100 pCt. retfærdig Maade. Det siger jeg, fordi det er min Opfattelse, at de ledende Mænd inden for denne store Administrationsgren er ude for en Opgave, der er saa overordentlig vanskelig, at det er umuligt at gøre alle tilfreds. Men jeg anerkender, at Opgaven stort set løses paa en beundringsværdig Maade, saa at det dog trods alt gaar relativt godt.

Den Enkelthed, jeg vil omtale, er Spørgsmaalet om Fordelingen af de efterhaanden ret sparsomme Mængder af udenlandsk Brændsel til Opvarmning. Lovén her er, som den højtærede Minister for lidt siden nævnte, en Bemyndigelseslov, ogsaa hvad angaar Fordelingen af vore sparsomme Goder her i Landet. Spørgsmaalet om Opvarmningen har selvfølgelig almindelig Interesse, selv om det i den samlede Regulering er et underordnet Spørgsmaal. Vi har i en Række Byer, jeg tror 5—6, Fjernopvarmning fra Elektricitetsværkerne eller Dampcentralerne. Oprindelig er Fjernopvarmningen tænkt som en Udnyttelse af Spildevarmen. Jeg erindrers saaledes, at jeg som Byraadsmedlem i Esbjerg for snart mange Aar siden var med til at anlægge de første Ledninger i Gaderne til Befordring af Spildevarmen fra Elektricitetsværket. Det var næppe meget, der kunde fortjenes herved; naar Anlægget skulde forrentes, men Betragtningen var, at alt, hvad der kan gøres for at udnytte Værdier, fremfor at de gaar i Luften, er af det gode. I de senere Aar er man imidlertid gaaet et stort Skridt videre og har bygget adskillige Kilometer Ledninger i Gaderne til Fjernopvarmning. Jeg vil her gerne henlede navnlig den højtærede Handelsministers Opmærksomhed paa at det er mit Indtryk, at Ejendomme, der paa den Maade faar Varmen leveret ind ad Døren, er bedre stillet end dem, der faar tildelt Brændselmærker. Jeg ved naturligvis godt, at Dampcentralen ogsaa benytter indenlandsk Brændsel, i alt Fald har gjort det i de senere Aar, men selv om den gør det og indenlandsk Brændsel hidtil ikke har været rationeret, har ikke alene jeg, men mange andre været forbavset over, at Fjernopvarmningen faar Lov til at florere uden Rationering. Der er mange Eksempler paa, at man, jeg kan godt sige har fraadset med denne Varme, samtidig med at det har været umuligt for Beboerne af Ejendomme, beliggende maaske lige ved Siden af saadanne favoriserede Ejendomme, at undgaa

at fryse. Jeg har forstaaet, at man visse Steder, vistnok ogsaa i Hovedstaden, har henstillet til de fjernvarmeforbrugende Ejendomme ikke at overskride et bestemt Antal Kubikmeter varmt Vand; men i hvert Tilfælde er det saadan, at man i alle Krigsaarene har haft det herligt, med rigelig Varme. Naar vi rationerer, bør alle stilles lige. Det kan ikke nægtes, at vi har haft tre meget kolde Vintre — den milde Vinter, vi snart er igennem, kan vi kun glæde os over —, men skal nogen fryse, maa andre ikke have en Favørstilling. Man har under Krigen længe fortsat med at udbygge disse Ledninger, og hertil er ogsaa benyttet Byggematerialer, f. Eks. Jern, der efter min Mening kunde have faaet en bedre og fornuftigere Anvendelse. Jeg vil gerne henlede den højtærede Handelsministers Opmærksomhed paa den Skævhed, der har været til Stede her; jeg kan ikke forlange, at den højtærede Handelsminister skal give mig Oplysninger i dette Møde, men jeg vil haabe, at Forholdet, nu da jeg har rejst Sagen fra Landstingets Talerstol, maa blive gjort til Genstand for Overvejelse, saa at mere Ligelighed tilvejebringes paa dette Omraade.

Jeg anbefaler i øvrigt Lovforslaget til velvillig Fremme her i Tinget.

Axel B. Lange: Det Lovforslag, vi staar over for at skulle vedtage, er et meget betydningsfuldt Lovforslag, som er i høj Grad indgribende over for dansk Erhvervsliv. Man giver i Virkeligheden herigennem Handelsministeren en Bemyndigelse til at bestemme over Vareomsætning, Import, Eksport og Produktion, men ikke desto mindre er alle enige om Nødvendigheden deraf. Man maa jo glæde sig over den Maade, vi hidtil er kommet igennem paa, baade at det har været muligt at forsyne Befolkningen i saa stor Udstrækning, som man har, og at man har kunnet gøre det paa en saa retfærdig Maade, som det er sket. Der er derfor Grund til at takke Handelsministeren for Administrationen af denne Lov og til at takke de meget dygtige Embedsmænd i Handelsministeriet for den Maade, hvorpaa de i Samarbejde med Erhvervene har søgt at faa det til at glide saa godt som muligt.

Det ærede Medlem Hr. Villemoes var inde paa den store Udvikling, der har været i det, man i gamle Dage kaldte Valutacentralen og nu kalder Varedirektoratet, med Hensyn til Personalet. Det er jo mange Mennesker, der er beskæftigede, forhaabentlig dog ikke flere end nødvendigt. Man tør vel ikke sige, at det i alle Henseender kan